

Handout: The (Partial) Return of the Jews to Jerusalem in Cyrus' Reign

In this lesson, we will trace the return of some of the Jews from Bavel to Jerusalem and Judah after Cyrus' proclamation. This will allow us to see that many of the same issues that are live issues for Jews today were live issues for Jews 2500 years ago, as well.

1. The return was led by Sheshbazzar (Ezra 1:7-8):

ז והמלך כורש הוציא את-כלי בית-ה' אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו. ח ויוציאם כורש מלך פרס על-יד מתרדת הגזבר ויספרם לששבצר הנשיא ליהודה.

King Cyrus brought out all the vessels of the Temple of the Lord, which Nebuchadnezzar had brought from Jerusalem and placed in his god's temple. Cyrus had them brought out by Mitredat, the treasurer, and gave them to Sheshbazzar, prince of Judah.

2. Many thousands of people went (Ezra 2:1-2, 64-66):

א ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר (נבוכדנצר) מלך-בבל לביבלי וישבו לירושלם ויהודה איש לעירו. ב אשר-באו עם-זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן מספר בני רחום בענה... סד כל-הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש-מאות ששים. סה מלבד עבדיהם ואמהותיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים. סו סוסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה. סז גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים.

These were the people from the province who went up from captivity in exile, whom Nebuchadnezzar, king of Babylon, had exiled to Babylon, and they returned to Jerusalem and Judah, each to his own town, who came with Zerubbavel, Yeshua, Nehemiah, Seraiah, Re'elya, Mordecai, Bilshan, Mispar, Bigvay, Rehum, Ba'ana....

The whole population as one, 42,360, in addition to their male and female slaves, these were 7,337, and 200 male and female singers. Their horses numbered 736; their mules 245; their camels 435; their donkeys 6,720.

3. This was a time of great joy for those who journeyed (Tehillim 126);

א שיר המעלות בשוב ה' את-שיבת ציון היינו כחלמים. ב אז נמלא שחוק פיני ולשונוני רנה אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם-אלה. ג הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים. ד שובה ה' את-שבותנו (שביתנו) כפאקים בגג. ה הזרעים בדמעה ברנה יקצרו. ו הלוף ילף ובכה נשא משך-הזרע בא-גבא ברנה נשא אלמתיו.

A Song of Ascents, when the Lord brought back the remnant of Zion, we were like dreamers! Then our mouths were filled with song, and our tongues with joy, then it was said among the nations, the Lord has done great things with these people! The Lord has done great things with us, we were rejoicing. Lord, return our remnant, like streams running through the Negev! Those who sowed with tears shall harvest with joy. The one who carried the bag of seed, walking and crying all the way, shall enter with joy, bearing his bundles!

4. They began to build the המקדש בית המקדש (Ezra 3:8-11) with much pomp:

ח ובשנה השנית לבואם אל-בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו זרבבל בן-שאליתיאל וישוע בן-יוצדק ושאר אחיהם הכהנים והלויים וכל-הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את-הלויים מבן עשרים שנה ומעלה לנצח על-מלאכת בית-ה'. ט ויעמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני-יהודה כאחד לנצח על-עשה המלאכה בבית האלהים בני חנדד בנייהם ואחיהם הלויים. י ויסדו הבנים את-היכל ה' ויעמידו הכהנים מלבשים בחצצרות והלויים בני-אסף במצלתים להלל את-ה' על-ידי דויד מלך-ישראל. יא ויענו בהלל ובהודת לה':
כי טוב!

כִּי-לְעוֹלָם חִסְדּוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל!
וְכָל-הָעָם הִרְיֵעוּ תְרוּעָה גְדוֹלָה בְּהִלָּל לַה' עַל הוֹסֵד בַּיִת-ה'.

In the second month of the second year after their arrival at the house of God in Jerusalem, Zerubbabel son of Shealtiel, Joshua son of Jozadak and the rest of their brothers, the priests and the Levites and all who had returned from the captivity to Jerusalem, began the work. They appointed Levites twenty years old and older to supervise the building of the house of the Lord. Joshua and his sons and brothers and Kadmiel and his sons, descendants of Hodaviah, and the sons of Henadad and their sons and brothers, all Levites, joined together in supervising those working on the house of God.
10 When the builders laid the foundation of the temple of the Lord, the priests in their vestments and with trumpets, and the Levites, sons of Asaph, with cymbals, took their places to praise the Lord, as prescribed by David king of Israel. They sang to the Lord with praise and thanksgiving:

“He is good;
his love toward Israel endures forever.”

And all the people gave a great shout of praise to the Lord, because the foundation of the house of the Lord was laid.

5. For some time they did not make much progress (Haggai 1:1-3):

א בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם לְדַרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁשִׁי בַיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר-ה' בְּיַד-חֲגִי הַנְּבִיא אֶל-זְרֻבְבָל בֶּן-שְׂאֻלְתִּיאֵל פַּחַת יְהוּדָה וְאֶל-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לֵאמֹר. ב כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת לֵאמֹר הָעַם הַזֶּה אָמְרוּ לֹא עַתָּה בָּא עַת-בַּיִת ה' לְהַבְנוֹת. ג וַיְהִי דְבַר-ה' בְּיַד-חֲגִי הַנְּבִיא לֵאמֹר. ד הַעַת לְכֶם אַתֶּם לְשֹׁבְתֵי בְּתִיכֶם סְפוּנִים וְהַבַּיִת הַזֶּה חָרַב.

In the second year of King Darius, in the sixth month, on the first of the month, the word of the Lord came through Haggai the prophet to Zerubbabel son of Shealtiel, governor of Judah, and to Joshua son of Jehozadak the high priest, saying: “Thus said the Lord of hosts, This nation has said that the time has not come – the time for the Temple of the Lord to be built. But the word of the Lord through Haggai the prophet is: Is it the time for you to live in your paneled houses, while this House lies destroyed?!”

6. This may have been because of the poor economic situation in Jerusalem and surrounding areas (Haggai 1:6, 9):

ו זָרַעְתֶּם הַרְבֵּה וְהָבָא מְעַט וְאָכַל וְאִין-לְשִׁבְעָה שְׁתוּ וְאִין-לְשִׁכְרָה לְבוֹשׁ וְאִין-לֶחֶם לוֹ וְהַמְשַׁתְּכֵר מְשַׁתְּכֵר אֶל-צְרוּר נָקוּב. ... ט פְּנֵה אֶל-הַרְבֵּה וְהִנֵּה לַמְעַט.

You have planted much, but harvested little, eat but never to satisfy, drink but never enough for inebriation, dress but are not warm; the one who earns wages puts them in a purse with holes. ... You expected much, but see, it turned out to be little.

7. The work eventually got underway in earnest, and was completed in the sixth year of Darius (Ezra 6:13-18):

יג אָדִין תַּתַּנִּי פַחַת עַבְר-נְהַרָה שְׁתֵּר בּוֹזַנִי וּכְנוֹתְהוֹן לְקַבֵּל דִּי-שְׁלַח דְרִיּוֹשׁ מִלְכָּא כְּנָמָא אֶסְפְּרִנָּא עַבְדוּ. יד וְשָׁבִי הַיּוֹדִיא בְּנִין וּמִצְלָחִין בְּנְבוּאָת חֲגִי נְבִיאָה וּזְכָרִיָּה בַר-עֲדוּא וּבְנוֹ וְשִׁכְלָלוּ מִן-טַעַם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּמִטַּעַם כּוֹרֶשׁ וְדַרְיוֹשׁ וְאַרְתַּחשֶׁשְׁתָּא מֶלֶךְ פָּרַס. טו וְשִׁיְצִיא בַּיְתָה דְנָה עַד יוֹם תְּלַתָּה לִירַח אֶדְר דִּי-הִיא שְׁנַת-שֵׁת לְמַלְכוּת דְרִיּוֹשׁ מִלְכָּא. טז וְעַבְדוּ בְּגִי-יִשְׂרָאֵל כְּהַנְּיָא וְלוּיָא וְשָׂאֵר בְּגִי-גְלוּתָא חֲנַפְתַּי בַּיִת-אֱלֹהָא דְנָה בְּחֻדְוָה.

Then, Tattenai, governor of Trans-Euphrates, Shethar-Bozenai, and their associates, because of the decree King Darius had sent, diligently carried it out. The elders of the Jews continued to build and prosper under the preaching of Haggai the prophet and Zechariah, son of Iddo, and they finished

building the temple according to the command of the God of Israel and the decrees of Cyrus, Darius and Artaxerxes, kings of Persia. This temple was completed on the third day of the month Adar, in the sixth year of the reign of King Darius. The people of Israel – priests, Levites, and the rest of the exilic community – celebrated the dedication of the house of God with joy.